

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Tisk a informace

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 65/08

16. září 2008

Rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C-468/06 až C-478/06

Sot. Lélos kai Sia EE a další v. GlaxoSmithKline AVEE Farmakeftikon Proïonton

FARMACEUTICKÝ PODNIK ZNEUŽIVÁ SVÉ DOMINANTNÍ POSTAVENÍ, KDYŽ ODMÍTÁ VYHOVĚT OBVYKLÝM OBJEDNÁVKÁM VELKOOBCHODNÍKŮ, ABY ZABRÁNIL PARALELNÍM VÝVOZŮM

Obvyklý charakter objednávek musí být vymezen vzhledem k potřebám dotčeného vnitrostátního trhu a dřívějším obchodním vztahům.

GlaxoSmithKline AVEE je řeckou dceřinou společností GlaxoSmithKline plc, která provádí výzkum a vyrábí léčivé přípravky, se sídlem ve Spojeném království. Zabývá se dovozem, skladováním a distribucí léčivých přípravků dodávaných skupinou GSK v Řecku. Je tedy držitelem povolení uvádět na vnitrostátním území na trh určité léčivé přípravky na lékařský předpis.

GSK AVEE v listopadu 2000 přestala vyřizovat objednávky řeckých velkoobchodníků, kteří kupují uvedené léčivé přípravky, aby je distribuovali na vnitrostátním území a vyváželi je do jiných členských států. Společnost se dovolávala nedostatku dotčených výrobků, za který nebyla odpovědná, a sama začala dodávat tyto léčivé přípravky řeckým nemocnicím a lékárnám, čímž změnila svůj systém distribuce.

V únoru 2001 GSK AVEE opět dodávala omezené množství léčivých přípravků velkoobchodníkům, neboť měla za to, že zásobování vnitrostátního trhu bylo do určité míry normalizováno a že zásoby byly obnoveny.

Uvedení velkoobchodníci a některá řecká sdružení lékárníků a velkoobchodníků se mezitím obrátili na řeckou komisi pro hospodářskou soutěž (Epitropi Antagonismou), aby konstatovala, že politika prodeje léčivých přípravků uplatňovaná GSK AVEE a GSK plc je zneužitím dominantního postavení, které tyto společnosti mají na trzích s dotčenými léčivými přípravky.

Soudní dvůr v rozsudku ze dne 31. května 2005, Syfait a další¹, rozhodl, že nemá pravomoc k odpovědi na otázky položené Epitropi Antagonismou, neboť posledně uvedená nemá charakter soudu.

¹ Věc C-53/03, Sb. rozh. s. I-4609

Velkoobchodníci mezitím podali žaloby, kterými uplatňovali, že prodejní politika GSK AEVE porušuje řeckou právní úpravu hospodářské soutěže a právní úpravu Společenství hospodářské soutěže. Vzhledem k tomu, že odvolací soud v Aténách, který věc projednává, měl za to, že potřebuje odpověď na stejné otázky, jako ty, které předložila Epitropi Antagonismou, dotázal se Soudního dvora na slučitelnost dotčeného jednání s pravidly Společenství.

Soudní dvůr nejdříve připomíná, že podniku je zakázáno zneužít své dominantní postavení, neboť takové zneužití je neslučitelné se společným trhem v rozsahu, ve kterém jím může být ovlivněn obchod mezi členskými státy. Toto zneužívající jednání může zejména spočívat v omezování výroby, odbytu nebo technického vývoje na úkor spotřebitelů.

Soudní dvůr konstatuje, že GSK AEVE odmítnutím vyhovět v projednávaném případě objednávkám řeckých velkoobchodníků směřuje k omezení paralelních vývozů jimi uskutečňovaných na trhy jiných členských států, na kterých jsou prodejní ceny léčivých přípravků vyšší.

Soudní dvůr dále zkoumá, zda v odvětví léčivých přípravků existují výjimečné okolnosti, které by obecně mohly odůvodnit odmítnutí vyhovět objednávkám.

Soudní dvůr nejprve uvádí, že paralelní vývozy léčivých přípravků z členského státu, kde jsou ceny nízké, do jiných členských států, ve kterých jsou ceny vyšší, v zásadě umožňují kupujícím uvedených léčivých přípravků v posledně uvedených státech využít alternativního zdroje zásobování za ceny nižší, než jsou ceny uplatňované farmaceutickými podniky. Nelze tedy tvrdit, že paralelní vývozy mají pouze nepatrný užitek pro konečné spotřebitele.

Soudní dvůr dále analyzuje případný dopad státní regulace cen léčivých přípravků na posouzení zneužívajícího charakteru odmítnutí dodávat. Soudní dvůr uvádí, že kontrola vykonávaná některými členskými státy nad prodejní cenou nebo hrazením ceny léčivých přípravků zcela nevyjímá tyto ceny z působení zákona nabídky a poptávky. I když stupeň cenové regulace v odvětví léčivých přípravků tedy nemůže vyloučit uplatnění pravidel Společenství hospodářské soutěže, nic to nemění na skutečnosti, že v případě členských států, které zavedly systém určování cen, je státní zásah faktorem, který může vytvořit možnosti uskutečnění paralelního obchodu. Pravidla hospodářské soutěže krom toho nemohou být vykládána tak, že jedinou volbou, která zůstává farmaceutickému podniku v dominantním postavení pro ochranu vlastních obchodních zájmů, je vůbec neprodávat své léčivé přípravky v členském státě, kde jsou jejich ceny stanoveny na poměrně nízké úrovni.

Z toho vyplývá, že i když stupeň regulace nemůže odmítnutí farmaceutického podniku v dominantním postavení vyhovět objednávkám, které jsou mu zaslány velkoobchodníky účastnicími se paralelních vývozů, zbavit zneužívajícího charakteru, takový podnik musí mít možnost přijmout opatření, která jsou důvodná a přiměřená vzhledem k potřebě chránit vlastní obchodní zájmy. Pro posouzení důvodného a přiměřeného charakteru je třeba určit, zda objednávky velkoobchodníků mají neobvyklý charakter.

Soudní dvůr konečně analyzuje dopad státní regulace týkající se zásobování léčivými přípravky, a konkrétněji argumentu uvedeného GSK AEVE, podle kterého podniky uskutečňující paralelní vývozy nepodléhají stejným povinnostem distribuce a skladování jako farmaceutické podniky, a mohou tedy ohrozit plánování výroby a distribuce léčivých přípravků.

Soudní dvůr v tomto ohledu uvádí, že v případě, kdy by paralelní obchod vedl k nedostatku léčivých prostředků na vnitrostátním trhu, přísluší vnitrostátním orgánům, a nikoliv podnikům v dominantním postavení, aby upravily tuto situaci uplatněním vhodných a přiměřených

opatření. Výrobce však musí mít možnost chránit vlastní obchodní zájmy, jestliže obdrží objednávky na neobvyklá množství.

Soudní dvůr ponechává vnitrostátnímu soudu, aby rozhodl o obvyklém charakteru objednávek vzhledem k předchozím obchodním vztahům udržovaným farmaceutickým podnikem s dotčenými velkoobchodníky a rozsahu objednávek ve vztahu k potřebám trhu dotčeného členského státu.

Rozhoduje, že podnik v dominantním postavení na trhu léčivých přípravků, který aby zabránil paralelním vývozům, odmítne vyhovět objednávkám, které mají obvyklý charakter, zneužívá své dominantní postavení.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

Dostupné jazyky: ES, CS, DE, EL, EN, FR, IT, HU, PL, SK

Úplný text rozsudku se nachází na internetové stránce Soudního dvora

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=CS&Submit=rechercher&numaff=C-468/06>

Obecně ho lze konzultovat od 12 hod SEČ v den vydání.

Pro více informací kontaktujte prosím Balázse Lehoczkého

Tel.: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028